

УПРАВЛІННЯ ІНФОРМАЦІЙНИМИ РЕСУРСАМИ ОРГАНІЗАЦІЇ

А. В. Криворотенко, ст. гр. УП-12⁷

Кіровоградський національний технічний університет

Наприкінці ХХ ст. вперше в історії людства основним предметом праці в суспільному виробництві промислово розвинутих країн стає інформація. Виникли тенденції неухильного переміщення трудових ресурсів із сфери матеріального виробництва в інформаційну сферу. Національні інформаційні ресурси – це нова економічна категорія. Інформація стає таким же ресурсом, як матеріал та енергія. Ресурс – це запас, джерело чого-небудь. Інформаційний ресурс – це особливий вид ресурсу, який ґрунтується на ідеях і знаннях, накопичених в результаті науково-технічної діяльності людей і поданий у формі, придатній для збору, реалізації та відтворення.

Різноманітні аспекти управління інформаційними ресурсами є предметом дослідження багатьох вітчизняних і зарубіжних учених, зокрема, В. В. Буряк розглядає підходи до класифікації інформаційних ресурсів [1], В. В. Годін та І. К. Корнєєв досліджують питання комплексного підходу до управління інформаційними ресурсами [2], В. В. Ковальчук визначає особливості управління інформаційними ресурсами підприємств промислового сектору економіки [3], І. Б. Швець характеризує систему показників управління інформаційними ресурсами [4] тощо.

Інформація як ресурс має такі властивості, як: корисність, вартість, цінність, достовірність, повнота та «життєвий цикл». На підприємстві в процесі управлінської діяльності з інформацією здійснюється багато операцій, які пов'язані зі збиранням, переданням, зберіганням, подальшою обробкою та отриманням кінцевого інформаційного продукту. Інтеграція інформації внутрішнього середовища підприємства, яка відображає фінансово-господарський стан підприємства, з інформацією зовнішнього ринкового середовища формує інформаційні ресурси підприємства.

Сучасна концепція управління інформаційними ресурсами підприємства полягає в тому, що інформація, бази і банки даних, бази знань, комп'ютерні інформаційні системи та персонал, як найбільш цінні ресурси підприємства, повинні бути ефективно (цілеспрямовано, вміло, продуктивно та економічно) керовані для досягнення найбільшого бізнесового успіху. Фундаментальною метою управління інформаційними ресурсами підприємства є формування такої їх структури і змісту, які здатні забезпечити ефективне вирішення проблем бізнесової діяльності підприємства та стати його конкурентну перевагу в ринковому середовищі. Модель управління інформаційними ресурсами підприємства логічно пов'язана з основною діловою стратегією підприємства – місією, яка відображає головні цінності підприємства і базується на довгостроковому баченні перспектив бізнесу, а також на визначених цілях розвитку підприємства. Управління інформаційними ресурсами підприємства за такою моделлю обумовлює забезпечення виконання підприємством сформульованих цілей, які є початковою точкою побудови організаційної структури підприємства, структури інформаційних ресурсів та інфраструктури комп'ютерних систем. Формування інфраструктури комп'ютерних систем підприємства відбувається в процесі трансформації різних проектів впровадження інформаційних систем.

Вдосконалення управління інформаційними ресурсами підприємства суттєво розширює можливості зростання та успішного ведення бізнесової діяльності підприємства за рахунок адекватності та оперативності в роботі з інформацією, яку отримують фахівці і керівники з метою обґрунтування та прийняття найкращих управлінських рішень.

⁷ Науковий керівник – О. В. Ткачук, к.е.н., доцент Кіровоградського національного технічного університету

Оптимальне управління інформаційними ресурсами підприємства обумовлює впровадження сучасних комп'ютерних систем ведення бізнесу (обробки бізнесових операцій), контролю виробничих процесів та підтримки сумісної діяльності працівників підприємства. Впровадження корпоративних електронних систем автоматизації функцій управління, інформаційних систем для керівників та експертних систем дозволяє створювати на підприємстві потужні інформаційні ресурси, які потенційно визначають інформаційну стратегію конкурентної переваги підприємства.

Як висновок, можна зазначити, що використання інформаційних ресурсів вищезазначених комп'ютерних інформаційних систем фахівцями підприємств та керівництвом вищого рангу дозволяє здійснювати оперативне моделювання змін господарської діяльності відповідно до ситуації на ринках.

Список літератури

1. Буряк В. В. Классификация информационных ресурсов / В. В. Буряк // Наукові праці Донецького національного технічного університету. Серія: Економічна. – 2004. – Вип. 75. – С. 21–29.
2. Годин В. В. Управление информационными ресурсами / В. В. Годин, И. К. Корнеев. – М.: «Инфра-М», 2000. – 352 с.
3. Ковальчук В. В. Механізм управління інформаційними ресурсами промислових підприємств: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук : спец. 08.06.01 – економіка, організація і управління підприємствами / В.В. Ковальчук. – Хмельницький. – 2006. – 20 с.
4. Швець І. Б. Разработка системы показателей управления информационными ресурсами / И. Б. Швець, В.В. Буряк // Наукові праці Донецького національного технічного університету. Серія: Економічна. – 2004. – Вип. 82. – С. 182–188.

УДК: 338.2

НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ ПІДПРИЄМСТВА

С. В. Лук'яненко, ст. гр. УФЕБ-15М⁸
Кіровоградський національний технічний університет

Під час загострення фінансово-економічної кризи в країні можливості забезпечення ефективного функціонування та розвитку вітчизняних суб'єктів господарювання значною мірою залежать від наявності системи управління ризиками та загрозами, впровадження сучасних методів комплексного управління фінансово-економічною безпекою підприємств.

Під ресурсним забезпеченням економічної безпеки підприємства розуміють впорядковану сукупність дій щодо пошуку, вибору й використання ресурсів, а також створення адміністративно-правових, організаційно-управлінських, техніко-технологічних, морально-психологічних, інформаційно-аналітичних умов, необхідних для перебування підприємства в певному стані економічної безпеки [4].

Рівень економічної безпеки суб'єктів підприємництва залежить від того, наскільки ефективно керівництво і спеціалісти (менеджери) будуть спроможні уникнути можливих загроз і ліквідувати шкідливі наслідки окремих негативних складових зовнішнього і внутрішнього середовища. В умовах збільшення кількості внутрішніх та зовнішніх загроз діяльності підприємства та, як наслідок, неухильного зростання кількості неплатоспроможних підприємств в Україні, проблема забезпечення належної фінансової безпеки на вітчизняних підприємствах виходить на перший план та набуває першочергового значення.

⁸ Науковий керівник – О. В. Ткачук, к.е.н., доцент Кіровоградського національного технічного університету